

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Stachem v hlavním líčení konaném dne 21. 10. 2020

takto:

Obžalovaný

XXX XXX, narozený XXX v XXX, trvale bytem XXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v XXX,
je vinen, že

I.

- 1) dne 20. 5. 2020 v době kolem 13:05 hodin, v XXX, na ulici XXX, poblíž domu č. XXX, pod legendou koupě osobního motorového vozidla zn. **XXX**, RZ XXX, šedé metalické barvy, v hodnotě 4 000 Kč, využil neopatrnosti XXX XXX, který mu vozidlo předváděl, a pod záminkou zkušební jízdy toto vozidlo převzal do dispozice a následně odcizil, kdy s tímto odjel neznámo kam, přičemž ve vozidle se nacházel mobilní telefon zn. Xiaomi 8, černé barvy s vloženou SIM kartou v hodnotě 350 Kč, auto nabíječka v hodnotě 100 Kč, autorádio Sencor v hodnotě 200 Kč, campingový plynový vaříč v hodnotě 100 Kč, řemeslnické nářadí hodnotě 530 Kč, oděvní svršky v hodnotě 560 Kč, OTP k jinému vozidlu, a pánská peněženka v hodnotě 120 Kč s hotovostí 1 400 Kč, čímž způsobil poškozenému **XXX XXX odcizením** škodu ve výši **7 360 Kč**, vozidlo následně prodal v obci XXX XXX XXX za částku 6 000 Kč,
- 2) v přesně nezjištěné době od 21:00 hodin dne 22. 5. 2020 do 07:00 hodin dne 23. 5. 2020, v XXX, ulice XXX č. p. XXX, se pokusil odcizit zaparkované vozidlo zn. **XXX**, rz XXX, červené barvy, v hodnotě 47 990 Kč, do kterého vnikl po předchozím vypáčení zámku předních dveří u řidiče, toto prohledal, avšak nic neodcizil, čímž se pokusil způsobit poškozenému **XXX XXX** škodu **odcizením** ve výši **47 990 Kč** a způsobil škodu **poškozením** ve výši **500 Kč**,
- 3) v přesně nezjištěné době od 20:00 hodin dne 22. 5. 2020 do 06:50 hodin dne 23. 5. 2020, Shodu s prvopisem potvrzuje M. Paličková

v z. Jana Hybnarová

v XXX, ulice XXX, po předchozím vypáčení zámku předních dveří u řidiče, vnikl do vozidla zn. **XXX**, bílé barvy, RZ XXX, v hodnotě 6 000 Kč, prostřednictvím hasáku rozlomil spínací skříňku, a následně s vozidlem odjel po silnici č. XXX a u obce XXX, před domem čp. XXX, s vozidlem sjel do příkopu, čímž způsobil poškození předního nárazníku a výfuku, přičemž ve vozidle se nacházel OTP vozidla, doklad o pojištění vozidla, kovový ponk v hodnotě 1 000 Kč, montérky v hodnotě 100 Kč, a Tuba zn. Turtle Wax v hodnotě 203 Kč, čímž způsobil poškozenému **XXX XXX** škodu poškozením spínací skříňky ve výši **808 Kč** a škodu **odcizením** ve výši **7 303 Kč**,

4) dne 23. 5. 2020 v 07:40 hodin, v okrese XXX, v XXX, na ulici XXX, využil nepozornosti vlastníka vozidla XXX XXX, kdy tento vykládal věci ze zaparkovaného, avšak nastartovaného, osobního motorového vozidla zn. **XXX**, RZ XXX, červené barvy, v hodnotě 125 250 Kč, do tohoto nasedl a odcizil jej, kdy s tímto odjel neznámo kam, přičemž ve vozidle se nacházel OTP vozidla, doklad o povinném ručení, občanský a řidičský průkaz, zbrojní průkaz č. XXX, průkaz zbraně č. XXX a průkaz zbraně č. XXX, vše na jméno XXX XXX, pánská peněženka s finanční hotovostí ve výši 5 700 Kč, čímž způsobil poškozenému **XXX XXX** škodu **odcizením** ve výši **130 950 Kč**,

5) v době od 18:30 hodin dne 23. 5. 2020 do 08:30 hodin dne 24. 5. 2020, v okrese XXX, v XXX, na ulici XXX, na parkovišti za XXX, se pokusil odcizit zaparkované vozidlo zn. **XXX**, RZ XXX, bílé barvy, v hodnotě 61 290 Kč, do kterého vnikl po předchozím vypáčení zámku předních levých dveří, vozidlo prohledal, a z kabiny odcizil kartu pojištění vozidla a malý technický průkaz, sluneční brýle, bez hodnoty, ovládací panel autorádia zn. Panasonic v hodnotě 800 Kč, dále poškodil spínací skříňku vozidla a zámek volantu, čímž způsobil poškozenému **XXX XXX** škodu **odcizením** ve výši **800 Kč** a pokusil se způsobit škodu **odcizením** ve výši **62 090 Kč** a způsobil škodu **poškozením** ve výši **4 500 Kč**,

6) v době od 22:00 hodin dne 3. 6. 2020 do 06:45 hodin dne 4. 6. 2020, v okrese XXX, v obci XXX, před domem čp. XXX, vnikl do nezajištěného zaparkovaného vozidla **XXX XXX**, RZ XXX, v hodnotě 73 971 Kč, a toto odcizil za užití klíčů, které se nacházely v zapalování, kdy s tímto vozidlem odjel z obce XXX do obce XXX, ulice XXX, přičemž ve vozidle se nacházel spacák v hodnotě 1 000 Kč, nafukovací karimatka v hodnotě 1 000 Kč, detektor kovu Minelap NOX600 v hodnotě 18 990 Kč, dohledávací zařízení v hodnotě 2 784 Kč, celta v hodnotě 2 000 Kč, rýč zn. Fiskars v hodnotě 800 Kč, svazek klíčů v hodnotě 200 Kč, černý plastový čip v hodnotě 500 Kč, kapesní nůž v hodnotě 3 000 Kč a sekera v hodnotě 200 Kč, čímž způsobil poškozenému **XXX XXX** škodu **odcizením** vozidla ve výši **73 971 Kč**, a poškozenému **XXX XXX** škodu **odcizením** věcí ve výši **30 474 Kč**,

7) v období od dne 3. 6. 2020 od 19:00 hodin do dne 4. 6. 2020 do 01:00 hodin, v okrese XXX, v obci XXX, XXX, prostřednictvím přineseného zvedáku na osobní automobil, rozbil skleněnou výplň vchodových dveří do prodejny čerpací stanice XXX, následně vnikl do prodejny, kde odcizil ze šuplíku stolu finanční hotovost ve výši 2 970 Kč a tabákové výrobky v ceně 2 989,756 Kč, čímž způsobil společnosti **XXX**, IČ: XXX, škodu **odcizením** ve výši **5 959,756 Kč**, a **poškozením** ve výši **38 230 Kč**,

uvedených jednání se dopustil, přestože si byl vědom, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 11. 1. 2016, sp. zn. 3 T 194/2015, jež nabyl právní moci dne 29. 3. 2016, ve znění rozsudku Krajského soudu Hradec Králové, pobočka Pardubice ze dne 29. 3. 2016, sp. zn. 13 To 39/2016, mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku a přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, ke společnému trestu odnětí svobody v trvání 46 měsíců vzhledem k rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 27. 4. 2015, sp. zn. 2 T 50/2015, který vykonal dne 9. 6. 2019, a **trestu zákazu činnosti**

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Paličková

v z. Jana Hybnarová

spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v délce 36 měsíců, tj. do 25. 1. 2023, a rozsudkem Okresního soudu Trutnov ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. 3 T 112/2018, který nabyl právní moci dne 26. 9. 2018, mimo jiné pro spáchání přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, který vykonal dne 9. 4. 2020,

příčemž svým jednáním způsobil škodu odcizením v celkové výši **256 817,756 Kč**, pokusil se způsobil škodu odcizením ve výši **110 080 Kč**, a způsobil škodu poškozením v celkové výši **44 038 Kč**,

II.

dne 4. 6. 2020, v blíže nezjištěnou dobu, v XXX, ulice XXX, přelezl uzamčenou bránu oploceného pozemku náležejícím k domu č. p. XXX, a následně vnikl na pozemek, přišel k obytnému domu, následně začal bouchat a kopat do vstupních dveří, a po jejich otevření ze strany vlastníka a uživatele domu XXX XXX, tohoto udeřil rukou do těla, přičemž poškozený jej zpacifikoval a následně předal Policii ČR, přičemž uvedenými kopy do dveří způsobil poškozenému XXX XXX škodu ve výši 6 187 Kč,

tedy

bod bodem I.

jednak si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, pod body 2), 3), 5) a 7) čin spáchal vloupáním, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, a byl za takový trestný čin v posledních 3 letech odsouzen a potrestán,

jednak v bodě 2) a 5) se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k присvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní, čin spáchal vloupáním, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, a byl za takový trestný čin v posledních 3 letech odsouzen a potrestán, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

jednak poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

jednak mařil rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

bod bodem II.

neoprávněně vnikl do obydlí jiného, a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchal

pod bodem I.

jednak přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b) (pod body 2, 3, 5, 7), odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, dílem ve stádium pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku (pod body 2, 5),

jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

pod bodem II.

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Paličková

v z. Jana Hybnarová

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **v trvání 3 (tří) roků**.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno b), odstavec 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá ochranné proti-toxikomanické léčení v ústavní formě**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu **je obžalovaný povinen zaplatit** na náhradě škody poškozeným:

- **XXX XXX**, narozenému XXX, bytem XXX, **částku 1 800 Kč**,
- **XXX XXX**, narozenému XXX, bytem XXX, **částku 130 950 Kč**,
- **XXX XXX**, narozenému XXX, bytem XXX, **částku 5 895 Kč**,
- **XXX**, IČ: XXX, se sídlem XXX, **částku 3 019 Kč**,
- **XXX**, IČ: XXX, se sídlem XXX, **částku 42 571 Kč**,
- **XXX**, IČ: XXX, se sídlem XXX, **částku 6 187 Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškození XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX a XXX odkazují se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškození **XXX XXX a XXX XXX odkazují s** uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V rámci hlavního líčení obžalovaný XXX XXX uvedl, že rozumí všemu, co mu je kladeno za vinu, i trestu, který mu případně za žalované jednání hrozí, a následně ve smyslu § 206c odstavec 1 trestního řádu prohlásil, že je vinným ze spáchání skutků popsanych v podané obžalobě a že souhlasí i s jejich právní kvalifikací. Za daných okolností, když byl obžalovaný zároveň poučen o důsledcích takového prohlášení a uvedl, že jej učinil dobrovolně, zároveň se k tomuto kladně vyjádřila i přítomná státní zástupkyně, podle které je možno přijmout prohlášení viny obžalovaného, rozhodl soud ve smyslu § 206c odstavec 6 trestního řádu o tom, že se přijímá prohlášení viny obžalovaného XXX XXX a bude upuštěno od dokazování ve vztahu popisu skutku i právní kvalifikace ohledně obžaloby podané v této trestní věci. Za daných okolností pak již neprobíhalo žádné dokazování ve vztahu k otázce viny na základě prohlášení obžalovaného, které je navíc v souladu i s ostatními důkazy, obsaženými v trestním spise. Je tak možno konstatovat za prokázáno, že se obžalovaný dopustil veškerých skutků, popisovaných pod body I. i II. v podané obžalobě v rámci této trestní věci, i že svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat jednotlivých přečinů tak, jak jsou ve vztahu k jednotlivým skutkům či bodům obžaloby popsány v rámci podané obžaloby. Výjimkou je pouze skutek pod bodem II. podané obžaloby, v němž kromě právní kvalifikace přečinu porušování domovní svobody ve smyslu § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku bylo v rámci podané obžaloby spatřováno naplnění rovněž právní kvalifikace přečinu poškození cizí věci ve smyslu § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, když obžaloba v této trestní věci byla podána již 9. 9. 2020, tedy v době před účinností novely trestního zákoníku, kterým bylo novelizováno mimo jiné i ustanovení § 138 trestního zákoníku ohledně stanovení výše jednotlivých škod. Pokud jednáním obžalovaného pod bodem II. byla na poškozeném předmětu způsobena škoda ve výši 6 187 Kč, přesáhla tato částka dolní hranici škody nikoliv nepatrně v době účinnosti trestního zákoníku v době spáchání skutku, tedy v době do konce září 2020, kdy byla ve smyslu § 138 odstavec 1 trestního zákoníku dolní hranicí škody nikoliv nepatrně částka 5 000 Kč. S účinností od října 2020 však již s ohledem na novelizaci trestního zákoníku je nutno škodou nikoliv nepatrnou v souladu s ustanovením § 138 odstavec 1

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Paličková

v z. Jana Hybnarová

trestního zákoníku nutno rozumět škodu ve výši nejméně 10 000 Kč. Posouzení skutku obžalovaného je tak pro něj příznivější za použití aktuálně účinné právní úpravy vzhledem k tomu, že podle aktuálně účinné právní úpravy není možno jeho jednání pod bodem II. podané obžaloby kvalifikovat jako přečinu dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť nebyla splněna podmínka způsobení alespoň škody nikoli nepatrné. Za daných okolností v souladu s ustanovením § 2 odstavec 1 trestního zákoníku, byla trestnost činu posouzena podle aktuálně účinné právní úpravy a nikoli podle právní úpravy účinné v době spáchání skutku a z toho důvodu byla výše uvedená právní kvalifikace v případě bodu II. vypuštěna.

2. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně cizího majetku a na řádném a nerušeném výkonu rozhodnutí orgánu veřejné moci pokud jde o bod I. a dále zájem na ochraně nedotknutelnosti domovní svobody, co by ústavně zaručeného práva každé osoby, pokud jde o jednání pod bodem II. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, v rámci čehož zohlednil k tíži obžalovaného počet skutků trestné činnosti i počet samotných trestných činů, jejichž právní kvalifikace obžalovaný svým jednáním naplnil. K tíži obžalovaného byla zohledněna rovněž výše celkově způsobené škody, případně škody, k jejímuž způsobení obžalovaný svým jednáním směřoval. Dále bylo k tíži obžalovaného přihlédnuto i k tomu, že se dopouštěl částečně různorodé trestné činnosti, a to jednak majetkového, jednak násilného charakteru, případně charakteru narušujícího výkon rozhodnutí orgánů veřejné moci, k tíži obžalovaného je pak nutno posoudit i skutečnost, že trestnou činnost začal páchat velmi krátce po výstupu z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, uloženého mu mimo jiné i pro zcela shodnou trestnou činnost. K osobě obžalovaného soud zjistil, že v krátké době od výstupu z posledního výkonu trestu odnětí svobody do vzetí do vazby byl oficiálně veden jako nezaměstnaný, ke své osobě obžalovaný v rámci hlavního líčení uváděl, že je zhruba od svých osmnácti let uživatelem pervitinu, na kterém je a v době páchaní trestné činnosti byl závislým, přičemž přestože v minulosti podstupoval léčení, jednalo se v jeho případě spíše jen o formální postupy bez nějakého efektu na jeho osobu a apeloval na soud, aby mu pomohl zbavit se závislosti na návykových látkách uložením ochranného léčení v ústavní formě, které jako jediné by jej mohlo přimět k dodržování abstinence a úspěšnému absolvování léčby. Drogovou závislost tak obžalovaný označoval co by příčinu páchaní své trestné činnosti s tím, že automobily krade už přibližně od svých patnácti let a proto v jejich odcizování pokračoval i dále. V opise rejstříku trestů obžalovaného je celkem devět záznamů v naprosté většině pro majetkovou trestnou činnost, v minulosti se však u něj objevila i trestná činnost násilného charakteru a trestná činnost související s mařením výkonu úředního rozhodnutí. V rámci dřívějších odsouzení byly obžalovanému ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody, které postupně vykonával, naposledy k 20. 4. 2020, s výjimkou prvního odsouzení z roku 2003, kdy byl obžalovanému uložen podmíněný trest odnětí svobody, nicméně i v jeho případě bylo následně nutno přistoupit k jeho výkonu. Trestná činnost obžalovaného podle rejstříku trestů v minulosti zjevně pokračovala i za situace, kdy byl podmíněně propuštěn z výkonu předchozích trestů odnětí svobody a je tak zřejmé, že v minulosti ani předchozí podmíněné odsouzení, ani podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, ale ani úplné výkony trestů odnětí svobody nedocílily nápravy obžalovaného. V jednom případě, v rámci rozhodnutí z roku 2007, pak v případě obžalovaného bylo ukládáno rovněž ochranné opatření v podobě ochranného léčení protitoxikomanického v ambulantní formě, které však bylo následně ukončeno.
3. S přihlédnutím k vysoce problematické osobě obžalovaného, který se soustavně dopouští obvykle naprosto totožné trestné činnosti a který i sám u hlavního líčení prohlašoval, že je uživatelem drog, jejichž zneužívání nemá pod kontrolou a v jejich důsledku páchá další trestnou činnost, avšak není schopen ani absolvovat léčbu závislosti, s přihlédnutím k tomu, že sklony ke shodné trestné činnosti i podle vlastního prohlášení projevuje již od patnácti let svého věku a tedy ještě

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Paličková

v z. Jana Hybnarová

předtím, než vůbec začal návykové látky zneužívat, i při zohlednění toho, že obžalovaný se prakticky od té doby, co se stal dospělým, nebyl schopen začlenit do společnosti mimo jiné tím, že by si našel jakékoli řádné zaměstnání, nemohl soud aktuálně uvažovat o ukládání jiného druhu trestu, než trestu odnětí svobody nepodmíněně, který jako jediný může poskytnout záruku k tomu, že obžalovaný nebude v páčání zejména majetkové trestné činnosti pokračovat. Obžalovaný již v minulosti jednoznačně prokázal, že snahy k nápravě jeho osoby jsou bezvýsledné a s přihlédnutím k celkovému charakteru jeho osoby soudu v rámci ukládání trestu nezbylo, než se zaměřit primárně na represivní složku trestu tak, aby bylo obžalovanému páčání další trestné činnosti znemožněno. Obžalovaný svým jednáním naplnil právní kvalifikaci čtyř různých trestných činů, přičemž z toho důvodu bylo nutno při ukládání trestu postupovat podle pravidel pro ukládání trestu úhrnného ve smyslu § 43 odstavec 1 trestního zákoníku. Nejprísnějším z právních kvalifikací je ustanovení § 205 odstavec 3 trestního zákoníku, v jehož případě byl obžalovaný ohrožován trestní sazbou odnětí svobody v rozmezí od jednoho do pěti roků. Soud přihlédl k vysoce problematické osobě obžalovaného i k převažujícím přitěžujícím okolnostem v rámci páčání trestné činnosti a shledal i přes celkové doznání obžalovaného a jeho spolupráci v rámci trestného řízení, že jsou podmínky pro ukládání trestu odnětí svobody již v horní polovině zákonného rozmezí, tedy v pásmu od tří do pěti roků. Zároveň ale zohledňoval motivaci jednání obžalovaného i stav jeho osoby tak, jak jej obžalovaný prezentoval a jak vyplývá z vypracovaného znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, z nichž je zřejmé, že se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti pod vlivem návykových látek, konkrétně psychotropní látky metamfetaminu a trestné činnosti se tak dopouštěl zřejmě v souvislosti se zneužíváním této látky, na které je i podle závěrů znalce závislým. Za daných okolností soud shledal, že účelu trestu bude možno dosáhnout i trestem v relativně kratším trvání za současného uložení ochranného opatření v podobě ochranného léčení proti-toxikomanického, avšak v ústavní formě, tak, jak je ještě rozepsáno dále. Pokud tedy lze očekávat, že po výkonu trestu odnětí svobody ještě bude trvat významné omezení obžalovaného v souvislosti s uloženou ochrannou léčbou v ústavní formě, má soud zato, že je možno ukládat relativně kratší trest odnětí svobody, když obžalovanému i tímto způsobem bude zamezeno v možném páčání další trestné činnosti a zároveň budou dříve dány podmínky k tomu, aby se obžalovaný mohl léčit ze závislosti na návykových látkách, které nepochybně k páčání trestné činnosti jeho osobou přinejmenším přispěly. Za daných okolností proto soud ukládal trest odnětí svobody lehce pod polovinou zákonného rozmezí, a tedy v trvání dvou roků a šesti měsíců, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou ve smyslu § 56 odstavec 2 písmene a) trestního zákoníku, když pro zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice nebyly shledány důvody. Zároveň vzhledem k tomu, že obžalovaný při páčání trestné činnosti řídil motorová vozidla, navíc za situace, kdy mu takováto činnost byla předchozími rozhodnutími v trestním řízení zakázána, a dále za situace, kdy soustavně zneužíval návykové látky a zjevně tak mohl být i pod jejich vlivem, považoval soud za nezbytné ukládat obžalovanému rovněž trest zákazu činnosti v podobě zákazu řízení všech motorových vozidel. Tento trest ukládat ve výměře tří roků, což se s ohledem na osobu obžalovaného i další okolnosti jeví jako odpovídající výměra, i když jde o trest v relativně kratším trvání, když horní hranice výměry tohoto trestu činí deset let. Soud však při ukládání tohoto trestu zohlednil skutečnost, že do doby výkonu tohoto trestu se nezapočítává doba výkonu trestu odnětí svobody, ani běh předchozího trestu zákazu činnosti, uloženého obžalovanému rovněž ve výměře tří roků. Celkově tak lze očekávat, že v kombinaci těchto skutečností bude mít obžalovaný trest zákazu činnosti v platnosti po skutečně relativně dlouhou dobu, kdy i tímto způsobem na něj bude působeno, aby obdobnou trestnou činností neopakoval, jinak by opět mohl naplnit znaky trestného činu ve smyslu § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku se všemi jeho důsledky.

4. Sám obžalovaný v průběhu trestního řízení prohlašoval, že je osobou závislou na psychotropní látce metamfetaminu, tzv. pervitinu, přičemž tuto závislost v případě obžalovaného konstatuje i znalec z odvětví psychiatrie. Soudu je známo, v rámci tohoto znaleckého posudku znalec rovněž Shodu s prvopisem potvrzuje M. Paličková

konstatoval, že z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný a jeho léčba se s ohledem na jeho osobní charakteristiky jeví neúčelnou, proto ji znalec nenavrhuje, nicméně ponechává i přesto možnost jejího uložení na zvážení soudu. Soud pak přihlédl k vyjádření obžalovaného, který u hlavního líčení jednoznačně prezentoval vůli se ochrannému léčení proti-toxikomanickému v ústavní formě podrobit, kdy i své závislosti přisuzuje soustavné páčání trestné činnosti svou osobou. Pokud pak i znalec poukazoval na to, že se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl ve stavu intoxikace zmíněnou psychotropní látkou, má soud zato, že se jeví nanejvýš účelným působit na obžalovaného ochrannou léčbou proti-toxikomanickou, která s ohledem na deklarovanou vůli obžalovaného takovou léčbu úspěšně absolvovat by mohla mít na obžalovaného dostatečný účinek za situace, kdy soud nevidí jinou možnost, jak obžalovaného závislosti na uvedené psychotropní látce zbavit. Z těchto důvodů proto soud v případě obžalovaného rovněž uložil ochranné opatření v podobě ochranného léčení proti-toxikomanického z důvodu podle § 99 odstavec 2 písmene b) trestního zákoníku, když v případě obžalovaného jde o pachatele, který zneužívá návykovou látku a trestný čin spáchal pod jejím vlivem, přičemž pokud obžalovaný deklaroval úmysl ochrannou léčbu úspěšně absolvovat, nemůže být považováno za zřejmé, že účelu léčby nelze dosáhnout. Ve smyslu § 99 odstavec 4 trestního zákoníku pak soud uložil ochranné léčení ve formě ústavní, které se zjevně i podle vyjádření obžalovaného i podle názoru znalce jeví jedinou účelnou formou, v jaké by léčba obžalovaného mohla úspěšně proběhnout, když zároveň tato forma obžalovanému znemožní po dobu svého trvání jakýkoliv přístup k dotčené psychotropní látce.

5. K trestnímu řízení se jako poškození s nárokem na náhradu škody připojili XXX XXX s částkou 1 800 Kč, XXX XXX s částkou 180 000 Kč, XXX XXX s částkou 5 895 Kč, XXX XXX s částkou 70 000 Kč, XXX XXX s částkou 29 700 Kč, společnost XXX s částkou 45 589,756 Kč, společnost XXX s částkou 42 571 Kč, a společnost XXX s částkou 6 187 Kč. Jak je zřejmé z provedeného dokazování obžalovaný svou trestnou činností skutečně způsobil majetkovou škodu, a to poškozeným XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX a společnosti XXX v částkách, které jsou uvedeny výše v případě jednotlivých skutků v rámci skutkové věty výroku o vině tohoto rozsudku. V případě poškozených XXX, XXX a XXX byla uplatněna škoda ve vyšší částce, než byla v průběhu trestního řízení ve vztahu k jejich osobám provedeným dokazováním ověřena a z tohoto důvodu musel soud uvedené poškozené ve zbytku jejich nároku, který přesahuje takto důkazně podloženou výši způsobené škody, odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních postupem dle § 229 odstavec 2 trestního řádu. V případě poškozené XXX pak bylo doloženo, že z celkové výše škody částku 42 571 Kč uhradila v rámci pojistného plnění XXX a z toho důvodu poškozené XXX přiznal pouze zbytek částky v rámci způsobené škody, který nebyl pokryt pojistným plněním, a to ve výši 3 019 Kč s tím, že pojistným plněním do práv poškozeného vstoupila XXX, které soud přiznal náhradu škody ve výši pojistného plnění. Obdobně pak byl přiznán nárok na náhradu škody i XXX, která poskytla pojistné plnění na náhradě škody poškozenému XXX XXX. Pokud jde o poškozené XXX XXX a XXX XXX, z podkladů doložených v trestním spise vyplývá, že odcizené věci měly být těmto poškozeným vráceny a není tedy zřejmé, zda, případně v jaké výši ze strany jejich osob trvá vůči obžalovanému nárok na náhradu škody, z tohoto důvodu bylo nutno tyto poškozené s uplatněným nárokem plně odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních postupem podle § 229 odstavec 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Paličková

v z. Jana Hybnarová

pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 21. října 2020

Mgr. Marek Stach v.r.
samosoudce